

Nicolae VASILE

Ping-pong cu gânduri și vieți (11)

(Preludiul unei morți)

Motto

Ping, gândul lui,	El a înțeles, s-a recules.
pong, gândul ei,
ping-pong,	Pong,
ping-pong,
ping-pong,	pong,
din ce în ce mai des.
Când toți înțelegeau, ea	pong,
a ales.
.....
Ping, ping, ping,
și pong nu mai venea.

Când trăiești într-o continuă tensiune, suferind din cauza unei femei, cea mai bună soluție pentru depășirea acesteia este să reușești să intri într-o normalitate funcțională, să te ocupi de cele necesare vieții, dar și de fel de fel de nimicuri, pentru a diminua efectul durerii. Mai există și varianta să te refugiezi în activități profunde, care să te absoarbă total, sau, de ce nu, să găsești o altă femeie.

A treia zi a început în bucătărie, un loc perfect pentru îndemnul la normalitate, unde urma să-i transfer ceva din experiența mea, nu prea lungă, de bucătar. Cu pisica, care când îmi stătea în poală, când mi se suia pe umeri, sau chiar în cap, și cățelul care își pusese în gând

să-mi roadă toată partea de jos a pantalonilor, abia am reușit să bem cafeaua.

- Apropo de animale, ai simțit ursul aseară? Dădea ocol în jurul casei. S-a oprit și pe la fereastra unde eram eu.

- Nu am simțit nimic azi-noapte. Am dormit buștean, cu sârma aia în mână. Nu este ceva neobișnuit, ursul vine aproape în fiecare noapte.

- Nu te-ai gândit că noaptea, când ieșeai afară să te descarci, îmbrățișând pomul, puteai să dai nas în nas cu el?

- Nu-mi este frică. De fapt nu-mi este frică de niciun animal.

- Dar de ce îți este frică?

- De oameni. Oamenii sunt sămânța răului pe Pământ. Animalele au mult de pățimit din cauza oamenilor. Isus Christos i-a iertat pe oameni, dar a condamnat animalele. Sacrificiul mielului de Paște și a porcului de Crăciun reprezintă dezlegări religioase prin care oamenii sunt liberi să facă rău acestor ființe nevinovate.

- Este un punct de vedere!... Apropo, dar cum de ajunge el lângă casă? Cum sare gardul?

- Păi, nu sare gardul. Este o porțiune a proprietății, cea dinspre pădure, unde nu există gard. Așa am cumpărat. Nu știu care a fost logica fostului proprietar.

După această discuție matinală, pentru a putea face ce ne-am propus, a scos drăgălașele

animăluțe afară. Apoi am intrat în două activități paralele, gătitul, stabilită încă de la ajungerea mea acolo, și o încercare de cură filozofică, gândită de mine cu speranța că El va mușca din momeală.

- Îmi place tot ce este aici, dar care a fost rațiunea achiziționării acestui adevărat conac?... Ce ai de gând să faci?...

- În primul rând să mă odihnesc, să mă liniștesc, departe de lume, mai ales de acea lume care îmi produce amintiri neplăcute. Vreau să fiu numai eu cu mine.

- Pe termen scurt, merge, dar la un moment dat te vei plictisi și de tine și va trebui să cauți ceva de făcut. Ești încă tânăr, nu poți trăi atât de mult timp fără să faci nimic. Vor apărea niște necesități materiale.

- Necesități materiale nu voi avea. Am avut grijă să-mi fac rezerve pentru toată viața. Nu-mi fac probleme de acest fel.

- Nu fi prea încrezător!... Pot veni crize economice, inflații etc. care vor diminua din valoarea banilor. Mai pot apare întâmplări neașteptate. Există un exemplu celebru, trăit de marele filozof Schopenhauer. Tatăl acestuia, un comerciant de succes, lăsase o avere suficient de mare astfel încât soția și fiul să aibă tot ce le trebuie toată viața lor. Pasionat profund de preocupările sale filozofice, nu-și propusese să se implice în activități plătite care să-l distragă, dar a apărut ceva neașteptat.

Deși printre deciziile sale de viață se afla și aceea de a nu-și întemeia o familie, totuși la un moment dat a întâlnit o femeie. Au avut o conviețuire plăcută o perioadă, ca de obicei, după care au intervenit divergențele. Într-una dintre dispute, partenera lui provizorie l-a acuzat că i-a sucit o mână și ca urmare nu o mai simțea, împiedicând-o să facă anumite treburi. A considerat că i-a cauzat un handicap nerecuperabil și deschis o acțiune juridică, pe care a câștigat-o, obținând de la fostul partener o rentă viageră. Și, iată, cum liniștea materială a marelui filozof s-a terminat provocându-i o serie de probleme existențiale. Norocul i-a surâs însă, fosta sa parteneră decedând la scurt timp. Faptul a cântărit mult în regândirea convingerilor sale religioase. Dumnezeu le cam dă câte o lecție celor care nu cred în existența Sa!...

- Nu știam de pățania lui Schopenhauer, dar fii sigur că mi-am luat toate măsurile asiguratorii.

- Așa să fie!... Îți doresc să nu se întâmple nimic ce nu ai prevăzut. Dar nu înțeleg radicalitatea abordării tale. Înțeleg, este vorba de viața ta și sfaturile sunt în general neavenite, dar poate există o posibilitate de revenire la situația anterioară. Există instituția iertării, pentru care Isus Christos și-a dat viața. Fie că ai greșit tu, fie că a greșit ea, trebuie făcut pasul spre iertare.

-Ușor de zis, greu de făcut.

- Nu este chiar așa! Nu prea știe lumea, dar eu am avut gânduri de sinucidere de două ori în viață, la 16 ani și la 56 de ani. Din cauza unor femei.

- Și cum ai depășit momentele?...

- Prima dată prin pasiunea pentru fizică. Rezultatul la olimpiada de fizică mi-a salvat viața, deși nu a mers bine până la capăt, momentul fusese depășit. A doua oară am găsit o altă femeie și nici de data asta nu a mers bine până la final. Este o vorbă despre cuiul care scoate cu alt cui.

- Păi, cum zici că te-ai salvat dacă nu a mers bine până la cap la niciuna dintre soluții?

- Măi băiete, trebuie să te obișnuiești cu ideea că nu există un bine absolut. În perioada aceea tensionată am dezvoltat *teoria omului ciclic*. Am scris mai multe cărți despre ciclicitate, despre om, despre român, despre univers. Circulă în mediul online un material dezvoltat de AI pe tema *Omul exponențial versus omul ciclic*, primul fiind promovat în literatură de Eminescu, iar al doilea de mine.

- Interesant!... Și omul acesta ciclic nu îți se pare a fi lipsit de substanță? Pare a fi un laș!

- Nu, este un om realist. De fapt iertarea lui Isus Christos introduce implicit ideea de om ciclic. Probabil, fără iertare, nu ar putea exista echilibru pe Pământ.

- Si omul exponențial ce ar însemna?

- Omul exponențial ar însemna că cine a greșit o dată ar trebui să i se termine viața.

- Nu există nicio variantă intermediară?

- Da, omul lui Nietzsche, care spune că pentru omul care nu mai are nicio țință, niciun scop în viață, mai bine n-ar mai exista viață. Această teză filozofică are însă o limitare religioasă: *Doar Dumnezeu dă viață și tot doar El poate să o ia*. Viața nu este a noastră, nu ne aparține.

Am văzut cum această încheiere a discuției l-a pus pe gânduri. A plecat îngândurat.